

вочник животноводства. Москва, 2003 (співавт.).

О. Г. Бугирський, В. В. Ткач

ВОЙНАР

Мелетій-Михайло (15. 10. 1911, с. Босько, нині Кроснен. воеводства, Польща – 22. 07. 1988, м. Глен-Ков, шт. Нью-Йорк, США) – церковний діяч. Д-р права (1947). Чл. УВАН, дійс. чл. НТШ (1966, від 1974 – віце-президент). Студював у семінарії і колегії отців Василіян (1933–39, Галичина). Висвяч. у жовтні 1938 у Перемишлі. Від 1939 навч. у Григоріан. ун-ті в Римі, де здобув докторат з права, вивчав сх. право у Сх. ін-ті. Під час війни був висланий до італ. війська як перекладач. Від 1947 – у Глен-Кові: проф. василіян. студентів, навчав права й етики; водночас – радник Філадельфій. екзархату; від 1952 – парох побл. Нью-Йорка; 1953 – віце-ректор Укр. Папської колегії ім. св. Йосафата в Римі; 1955–74 – проф. сх. канон. права Амер. католич. ун-ту (Вашингтон). Як знавець сх. права працював у різних комісіях чину, Сх. Конгрегації й був радником папської комісії для ревізії права. Автор кн.: «De Regimine Basilianorum Ruthenorum a Metropolitae Josepho Velamin Rutskyj instauratorum» (1949), «De Capitulis Basilianorum» (1954), «Василіяни в українському народі» (1955), «De Protoarchimandrita Basilianorum (1617–1804)» (1958; усі – Рим), «Корона Данила в правно-політичній структурі Сходу (Візантії)» // «Зап. НТШ», 1955, т. 164 та числен. статей. 1988 виголосив доповідь «Права Київської Церкви за св. Володимира Великого: Джерела і збірки» на наук. конгресі в Мюнхені на святкуваннях 1000-річчя Хрещення Руси-України.

Літ.: Пекар А. Ієромонах Мелетій М. Войнар, ЧСВВ // Світло. 1988. № 10; Його ж. Над могилою о. Мелетія М. Войнара // УІ. 1988. № 1/4.

О. Павлишин

ВОЙНАР

Олексій Йосипович (25. 07. 08). 1904, Одеса – 25. 11. 1963, Донецьк) – фізіолог, біохімік. Закін. Одес. мед. ін-т (1925), де згодом працював доц. каф. біохімії. 1932 організував каф. біохімії у Сталін. мед. ін-ті (нині Донецьк), яку очолював до кінця життя. Гол. ред. «Українського біохімічного журналу». Вивчав розподіл та форми зберігання мікроелементів у нормі та патології, їх міжорганный обмін та його нейрогу-

морал. регуляцію, добові ритми змін вмісту мікроелементів у крові та органах. Досліджував вікові зміни та статеві відмінності мікроелемент. складу органів та тканин; вплив мікроелементів на ріст та розвиток, кроуотворення, діяльність ендокрин. залоз, активність фермент. систем та синтез вітамінів.

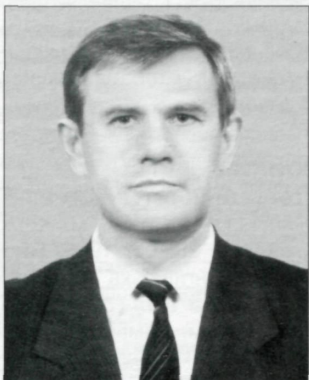
Пр.: Биологическая роль микроэлементов в организме животных и человека. Москва, 1953; 1960; Значение микроэлементов в организме человека и животных. Москва, 1955; Микроэлементы в эксперименте та клініці. Дрогобич, 1959 (співавт.); Микроэлементы в живой природе. Москва, 1962.

Літ.: Памяти Алексея Иосифовича Войнара // Вопр. мед. химии. 1964. Т. 10, № 3; Войнар Алексей Иосифович: К 100-летию со дня рожд. // Арх. клин. и эксперим. медицины. 2004. Т. 13, № 1–2.

С. М. Булах

ВОЙНАРЕНКО

Михайло Петрович (22. 07. 1950, с. Струга Новоушиц. р-ну Кам'янець-Поділ., нині Хмельн. обл.) – економіст. Д-р екон. н. (1995), проф. (1996). Засл. діяч н. і т. України (2002). Закін. Хмельн. технол. ін-т побут. обл. слугування (1976), де відтоді й працює (нині Хмельн. ун-т); 1983–90 – зав. каф. бухгалтер. обліку, статистики та фінансів, від 1999 – проректор з екон. питань, від 2001 – проректор з навч. роботи. Досліджує проблеми реформування економіки України; структури упр. підпр-ва-

ми; складні вироб.-госп. системи; вітчизн. системи бухгалтер. обліку та їх адаптацію до міжнар. стандартів. Координатор реалізації програми TISIS на Хмельниччині.

Пр.: Непроизводственная сфера в условиях перехода к рыночной экономике. К., 1993 (співавт.); Стратегия изменения структуры экономики Украины. К., 1993 (співавт.); Проблемы автоматизации функционально-стоимостного анализа. К., 1994 (співавт.); Системы обліку в Україні: Трансформація до міжнародної практики. К., 2002; Управління матеріально-технічним забезпеченням. Хм., 2003; Организация предпринимательской деятельности. С.-Петербург, 2004 (співавт.).

Літ.: Горобець Т. М. Наукові праці Войнаренка М. П. Хм., 2000.

І. Л. Андрієнко

ВОЙНАРОВИЧ

Анна Андріївна (23. 11. 1954, м. Здолбунів Рівнен. обл.) – поетеса. Чл. НСПУ (1996). Закін. Рівнен. пед. ін-т (1990). Працювала у харч. пром-сті (1976–82), учителювала (1982–85). У 1986–96 – ред. низки газет, зокрема 1997–2002 – «Слово і час» (Рівне). Нині – на твор. роботі. Ав-

торка поет. зб. «Едемський сад» (1992), «Світло для тебе» (1995), «Жили-були лінки» (1993), «Мишенята» (1999; обидві – вірші для дітей), «Осіня кава» (2000; усі – Рівне). Поезія В. сповн. глибини чуттів і переживань, любові до життя, оптиміст. світосприяття. Низку віршів покладено на музику.

Літ.: Бялий О. Едемський сад Анни Войнарович // Волинь. 1993. № 35; Рибенко Л. Кава з особливим присмаком // Січ. 2000, 17 листоп.

Є. І. Шморгун

ВОЙНАРОВСЬКА

Людмила Іванівна (24. 06. 1957, Сімферополь) – співачка (сопрано), педагог. Засл. арт. України (1998). Закін. Київ. консерваторію (1983; кл. Л. Лобанової). 1986–89 – викл. Київ. пед. ін-ту; від 1990 – Нац. муз. академії України, одночас-

но 1997–2000 – Київ. муз. уч-ща ім. Р. Глієра. За сумісн. 1989–93 – солістка Київ. камер. хору ім. Б. Лятошинського та хору духов. музики «Фрески Києва». Від 1994 – солістка Нац. ансамблю солістів «Київ. камерата». Сольні партії у творах: «Реквієм» В.-А. Моцарта, «Реквієм» Дж. Верді, 9-а симф. Л. ван Бетговена, «Страсті за Матвієм» та

кантати Й.-С. Баха. Перша виконавиця меси М. Шуха, камер. симф. В. Губи «Біль Бабиного Яру», кантати Я. Верещагіна на вірші Т. Еліота «Краєвиди» (усі – 1994), ораторії М. Денисенко «До поетів» на вірші англ. поетів (1996), циклу романсів на вірші рос. поетів (1997) та кантати В. Сильвестрова на вірші Дж. Кітса «Ода солов'ю» (1997), 8-ї камер. симф. Є. Станковича (2000), «Реквієму» В. Рунчака (2005).

Літ.: Зосім О. Її пристрасть, доля, життя // Музика. 1997. № 3.

Г. В. Конькова

ВОЙНАРОВСЬКА

Тетяна Віталіївна (09. 05. 1958, смт Іллінці Вінн. обл.) – майстриня художньої вишивки та ляльок. Чл. НСМНМУ (1993). Навч. у Київ. технол. ін-ті легкої пром-сті (1986–90). На твор. роботі. Учасниця обл. і всеукр. худож. виставок від 1992. Роботи В. вирізняються вишуканістю, різноманіттям технік, стриманим підбором кольорів (пере-

